

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/138/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318011325
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:4318011325.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mileny Jakubíkovej a prísediacich Danky Kalinovej a Karola Kóšu v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 26.07.2023 takto

rozhodol:

Obžalovaného:

A. B., narodeného XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. B. XXXX/XX, t.č. bytom C., B. XX podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice č.2Pv 534/17/4402-37 zo dňa 20.11.2018 pre skutok kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona na skutkovom základe, že ako manžel E. B. od presne nezisteného obdobia, pravdepodobne od roku 1996, teda od začiatku ich manželstva do XX. XX. XXXX v C. na adrese B. F. XXXX/XX, opakovane neprimerane zaobchádzal so svojou manželkou E. B. a to takým spôsobom, že ju niekoľko krát počas manželstva škrtil, fackal, sotil na zem, ťahal za ruky a nohy, zlomil jej nohu, vulgárne jej nadával a ponižoval ju, pričom v minulosti ju napadol železnou rúrou, naháňal motykou, udieral ju päšťami, hádzal po nej rôzne predmety, rozbíjal predmety v dome a opakovane ju fyzicky napádal, pričom jeho konanie možno hodnotiť ako necitlivé a zlé zaobchádzanie, v dôsledku čoho jeho konanie zanechalo na psychike poškodenej E. B. následky vo forme neurotizácie jej osobnosti so stredne ťažkým stupňom depresie a psychické následky, ktoré možno charakterizovať ako ťažké príkorie a v štruktúre osobnosti E. B. boli zistené dlhodobé príznaky syndrómu týranej osoby

o s l o b o d z u j e

nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd poškodenú E. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., B. D.XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice podala na obžalovaného A. B. obžalobu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona .

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej – svedkyne, svedkov, znalca z odboru psychológia RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., prehratím zvukovej nahrávky na USB kľúči, prečítaním znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia B. B. G., listinných dôkazov, správ, vyjadrení, charakteristík, odpisu RT, oboznámením spisu Okresného súdu Levice odpisu RT, oboznámením spisov Okresného súdu Levice sp.zn. 11C/20/2019, sp.zn.

16C/27/2019, sp.zn.6Pc/16/2020 a po jeho vyhodnotení dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu. S poškodenou uzatvorili manželstvo asi v roku 1996, v ich spolužití boli nezhody v dôsledku žiarlivosti poškodenej, ktorá bola až chorobná, ale neoprávnená. Žiarlila na bratovu priateľku, nakoľko s bratom bývali v rodičovskom dome, kde mali každý svoj byt až tak, že sa nemohol ani pozrieť na stranu kde býval brat s priateľkou, robila tam rôzne zábrany, vykrikovala vnútri aj na dvore, vulgárne nadávala nielen jemu, ale aj bratovej priateľke. Keď sa táto odsťahovala, našla si iný dôvod na žiarlivosť. Vždy sa musela s každým hádať, nadávať, on hádky nevyvolával, ani nerozbíjal veci v domácnosti ako sa to uvádza v obžalobe, aj keď sa stalo, že niečo rozbil, ale nie preto, aby ničil veci v domácnosti. Poškodená na neho zaútočila nožom alebo žehličkou, hádzala po ňom rôzne predmety, pričom sa musel brániť a rozbíjala veci v domácnosti. Keď sa pohádali, na druhý deň sa snažili udobriť. Poškodená mala periódy, keď žiarlila, všetko jej vadilo, či niečo povedal, alebo nepovedal. Vždy muselo byť podľa poškodenej. Poškodenej odovzdával finančné prostriedky, nakupovala veci do domácnosti, pretože vedela s nimi hospodáriť, všetko vybavovala, čo mu vtedy vyhovovalo, ale neskôr sa mu to vypomstilo. On si spočiatku žiadne peniaze nenechával a keď na niečo potreboval, tak mu ich dávala poškodená, alebo si niekedy musel aj požičať, pretože nemal pri sebe dosť peňazí. Až keď si začal časť finančných prostriedkov nechávať, nastali problémy, zobrala mu doklady aj kľúče od auta, vyhrážala sa mu, že mu dá odobrať invalidný dôchodok, ktorý poberá. Keď mala poškodená žiarlivostné cykly, chodieval k svojej sestre, rozmyšľal aj nad rozvodom, ale keďže mali malé deti, tak si nakoniec zvykol. Často sa obával, keď išiel z práce, čo zase vymyslí. Ak došlo k vyhrotenie ich vzťahu, zavolała políciu, avšak nikdy nič nezistili. Bola to poškodená čo mu nadávala a v jednom prípade keď takto nadávala vo vnútri domu aj na dvore, na ulici a nechcel, aby to počuli susedia, tak ju strkal dovnútra, poškodená sa potkla, spadla a zlomila si nohu. Teda nie je pravda, že jej nohu zlomil úmyselne. V októbri 2017 na dvore rezal polystyrén na zateplenie domu a poškodená mu nadávala, že robí neporiadok, nemohol to robiť na dvore ani v dielni, tak sa nahneval, kopol do kvetináča. Poškodená potom kopala do jeho kufra so šatami, ktorý mal v dielni, rozhadzovala mu šaty a tak sa ju snažil vytlačiť z dielne. Následne prišli policajti a vykázali ho z domu, zakázali mu vstupovať do ich domu, pričom on jej nič neurobil. Požiadal svoju sestru, aby mu išla pre jeho veci do domu, ale poškodená vymenila zámky a on si musel kúpiť nové veci. Pripustil, že poškodená mala na rukách modriny, avšak tie jej spôsobil tým, že ju chytil za ruky, keď na neho zaútočila nožom alebo žehličkou. Keď na neho vykrikovala, ťahal ju za ruky, alebo strkal dovnútra a chcel aby prestala, ale neútočil na ňu úmyselne, ani ju neudieral päťou ani železnou tyčou. Poškodená na neho útočila rôznymi vecami čo mala po ruke, mal porezanú ruku, rozťatú kožu na hlave, ktoré mu spôsobili. Keď sa hádali, hodil na zem tanier, avšak nie po poškodenej. S poškodenou sa ťažko žilo, mal sa rozviest, pretože sa narušili aj jeho vzťahy s deťmi, nakoľko ich poškodená voči nemu hucká. Počas ich spolužitia pracoval v rokoch 1993-1996 v Leviciach v spol. H. C., potom sedem rokov v spol. I. J., jedenásť rokov v spol. J., v C., chodieval pracovať aj do zahraničia a asi 4 – 5 rokov pracuje v spol. K. ako zvérač a chodí pracovať do zahraničia, kde je niekedy 1-2 mesiace, alebo aj 6 mesiacov. Svedkyňa poškodená E. B., na hlavnom pojednávaní začala čítať svoju výpoveď vopred písomne pripravenú, po upozornení súdom, aby vypovedala spontánne a nečítala výpoveď, poškodená napriek upozorneniu predsedu senátu na tom zotrvala s tým, že svoju výpoveď prečíta. Vo svojej výpovedi uviedla, že na obžalovaného podala trestné oznámenie za fyzické napadnutie v októbri 2017, lebo si povedala, že to čo si vytrpela od svojho manžela, už nebude znášať. Obžalovaný ju vtedy nevie prečo fyzicky zrazil na zem na dvore, keď vešala šaty a padla na chrbát. V minulosti ju aj škrtil a keď mali deti 5-6 rokov jej zlomil nohu, lebo nezvládol nejakú skutočnosť, ktorú mu povedala. Vytrpela si fyzického a psychického týrania, obžalovaný je psychicky chorý človek a psychicky trpela celá rodina, tieto psychické a fyzické útoky od neho s deťmi znášali 20 rokov. Nezvládol jej úspech, vytýkal jej, že sa nevie postarať o domácnosť, pričom všetko robila pre rodinu, nazval ju, že je chorobne žiarlivá. Keď niekam išli v aute nahlas púšťal rádio a nemohli sa s deťmi rozprávať, a keď ho požiadala, aby stíšil, tak to neurobil. Obžalovaný zarábala v minulosti len 400 eur a ona musela mať aj tri práce a snažila sa doniesť peniaze do domácnosti. Nikdy mu nezáležalo na jej pocitoch alebo jeho rodiny, na ich názoroch. Keď niečo robili spoločne, pomáhali mu pri domácich prácach v domácnosti, tak im robil zle, napríklad pri zváraní sa otočil proti nim, aby iskry išli na nich, keď rozoberali strechu na kúpeľni, zhadzoval plechy a syn mu pomáhal, tak ich zhadzoval veľkou silou, dokonca plechom rozbil aj dvere, na čo sa syn sťažoval a keď mu to vytkla, bol nervózny. Sám sa vedel nahnevať, vynervovať a potom sekerou rozbíjal dvere, zárubne, nábytok, vyhádzal potravinovú skriňu, vysypal smetiak v kuchyni, zničil kosačku, rozbil detskú vaničku, nábytok, bicykle, rozbil stavebný materiál, ktorý nakúpili, pilil drevo vo vnútri, hoci mali dvor, rozbil kvetináče, vianočné stromčeky. 10 rokov nemali kúpeľňu a musela prať na dvore. Keď

sa nedostal do WC, svoju toaletu – močenie robil na dvore, alebo do vedra. Robil nechutnosti s ich psom. Ponižoval ich tým, že rozmiestnil nahrávanie po dome bez toho, aby ich informoval, konzumoval veľké množstvo liekov Ibalgin, čo podľa nej nie je normálne. Podľa jej názoru je obžalovaný psychopat, psychicky chorý človek. Dokázal preležať v posteli aj celý deň. Najväčší problém bol, že s obžalovaným nekomunikovali a priznala, že mu nadávala, ale pokiaľ by medzi nimi prebiehala normálna komunikácia, mohli byť niekde inde, ale ona dáva vinu obžalovanému. S ich psom robil nechutnosti, nechával si vylizovať pohlavné orgány, ktoré mu vytrčali spod širokých trenírok, pes - fena za ním chodila po dvore, mala hlavu v jeho rozkroku a bola nadržaná, pričom toto robil aj pred ich 21 ročnou dcérou. Raz na dvore striekal náradie tak, že časť trávniku bola postriekaná striebornou farbou, pričom jej povedal, že to nemal kde robiť. Keďže nemali kúpeľňu a deti boli malé, musela nosiť dnu teplú vodu a keď s deťmi cestovala do L., tak jej pri vystupovaní s deťmi a batožinou museli pomáhať cudzí ľudia, lebo obžalovaný sedel v aute a keď mu to vytkla, sadol do auta a odišiel, ona musela ísť s deťmi pešo. Obžalovaný je zvärač a aj keď vedel veľa vecí urobiť, v domácnosti sa neprejavoval, len inde, aby ho chválili, čím zakrýval svoje problémy. Fyzických útokov sa voči nej dopustil v roku 1994, 2001 a 2017. Na otázku obhajkyne, čo si o sebe myslí, uviedla, že je dobrá, ale pokiaľ jej niekto škodí je impulzívna, vtedy nadáva, má rada pravdu, nie klamstvo, pomáha iným ľuďom, keď niečo chce, ide za svojím cieľom. Na nezhody medzi ňou a obžalovaným nereagovala nijako, s obžalovaným sa veľmi málo rozprávali, on sa pred nimi skrýval doma, aj v obchode, správal sa ako taký potkan. Keď bolo treba, reagovala nadávaním. Podľa jej názoru je inteligentnejšia aj pracovitejšia ako obžalovaný. Ona sa o neho starala, varila, nakupovala, prala, pripravovala mu veci. Ako týraná sa cíti od začiatku manželstva, keď dostala prvú facku a preto pri poslednom fyzickom útoku sa rozhodla podať trestné oznámenie. Financie pri tom nezohrali žiadnu úlohu, dôvodom bolo fyzické a psychické týranie. Sestra obžalovaného mu povedala, aby im nedával peniaze, že potom odídu z domu, avšak ona s deťmi nemajú kam ísť a odídu až keď sa s domom rozdelia, resp. s finančnými prostriedkami. Obžalovaný jej nedával peniaze ani keď dcéra začala študovať na vysokej škole, dotovať ju musel syn, ktorý bol zamestnaný a dcéra pre nedostatok finančných prostriedkov ukončila štúdium. Ona platí všetky výdavky na domácnosť, šeky, mesačne asi 350 eur a obžalovaný jej dáva na účet jeho invalidný dôchodok vo výške 300 eur, z čoho platí jeho sporenie, sporenie detí a údržbu domu. O svojich problémoch nerada hovorila, možno len v skratke, ale na pracovisku na nej videli modriny okolo úst, keď jej naťahoval ústa. Deti s obžalovaným neradi niekam chodili a keď s ním boli sami doma, tak boli urevané, lebo im zničil hračky, bol nervózny pretože nemohol pozerieť televízor. Voči útokom obžalovaného sa nebránila, pretože vydal veľkú silu, skrútil ju nemala a silu sa brániť, keď niečo rozbil, tak to s plačom upratala a nadávala sama sebe a potichu na jeho adresu. Fyzicky ju napadol veľa krát, 1 až 2 krát do mesiaca dostala bitku, ťahal ju za vlasy, udieral päťami, ťahal po zemi, škrtil, hocikedy cez týždeň, ale aj cez víkendy. U lekára bola len dvakrát, keď jej zlomil nohu a keď ju udrel do hlavy. Nohu jej zlomil potom, ako medzi nimi vznikol konflikt, zatlačil ju do prístavby, hodil na zem, skočil na ňu a nohami jej skrútil jej nohy tak, že noha jej praskla a spôsobil jej špirálovitú zlomeninu. Nepodávala trestné oznámenie, deti boli vtedy malé, mali 5-6 rokov. Nepamätá sa kedy volala políciu. Keď boli deti malé, počas ich spolužitia prespávala s nimi v kancelárii na pracovisku Západoslovenskej vodárenskej spoločnosti, kde pracovala. Obžalovaný ju často škrtil, avšak trestné oznámenie nepodávala, ani neopustila spoločnú domácnosť, nechcela sa rozvádzať, pretože žila pre rodinu. Na otázku prečo sa nerozvedla, poškodená uviedla, že nie preto sa vydávala, aby sa rozvádzať a obžalovaný dával vždy určitý záblesk nádeje, že urobí to čo chcela, ale neurobil. Dokázal sa len pozerieť, napr. ako sa museli s deťmi umývať na dvore. S obžalovaným uzavreli manželstvo v roku 1996 a hneď bývali v rodinnom dome, ktorý majú v súčasnosti v bezpodielovom vlastníctve, bývali tu už aj pred uzavretím manželstva, mali zariadenú len kuchyňu. Pred uzavretím manželstva mali vzťah asi 1,5 až 2 roky, že vtedy medzi nimi viazla komunikácia, obžalovaný sa čudne správal, považovala ho za hanblivého. Po útokoch obžalovaného mala modriny, ale nikdy nevyhľadala lekára. Kolegovia v práci na nej videli modriny, ale sa jej nepýtali od čoho, ale vedeli, že od manžela, ona sa s nimi nerozprávala. Obžalovaný k výpovedi svedkyne poškodenej uviedol, že sú to výmysly. V čase, keď začali spolu žiť, stavali rodičia poškodenej rodinný dom a ona ich finančne podporovala, takže neboli peniaze na rekonštrukciu ich domu, žili vlastne len z jeho platu. Po narodení detí bola poškodená žiarlivá, robila scény kvôli priateľke jeho brata, ale aj iným osobám. K zlomenej nohe poškodenej uviedol, že aj vtedy poškodená vykrikovala na dvore a on ju chcel zatlačiť dovnútra, aby to nepočuli všetci susedia, ona ho začala búchať košom po hlave, potkla sa a spadla, takže jej nohu nezlomil, ani jej po nohe neskákal a neskočil na poškodenú. Nie je pravda, že mal doma rozbíjať rôzne predmety – kosačku, vaničky, bicykle, stromček, kosačka bola pri jeho odchode z domácnosti funkčná. Priznal, že rozbil rýchlovarnú kanvicu, ktorú hodil o zem, lebo bol nahneváný. On je v podstate kľudný a keby to tak nebolo, tak by to toľko rokov nevydržal s poškodenou. Tiež poprel, že nemali doma vodu, alebo že poškodená prespávala u

vodárov. Poškodená mala na rukách modriny, ktoré jej spôsobil tým, že ju držal, aby neublížila jemu, keď chytila nôž do ruky a tiež sa voči nej bránil stoličkou. Poprel, že poškodenej nedával peniaze, pretože spravovala všetky peniaze, aj počas prác v zahraničí jej všetky peniaze odovzdával a ona mu pri odchode do zahraničia dala 20 eur s tým, že mu to stačí, a keď jej odporoval, tak sa jej to nepáčilo. Pokiaľ jej neprestal odovzdávať peniaze, bolo všetko v poriadku. Vždy sa sťažovala, že nie sú peniaze, hoci jej odovzdával celú výplatu. Mali dve staršie motorové vozidlá, potom kúpili novšie, ale on ho nemohol používať, pretože poškodená schovával kľúče aj doklady od motorových vozidiel. Nie je pravda, že ju fyzicky napádal. Počas manželstva podal aj žiadosť o rozvod dva krát, ale vždy ju zobral späť po dohode s deťmi.

Svedkyňa A. B., dcéra obžalovaného a poškodenej na hlavnom pojednávaní začala čítať svoju výpoveď vopred písomne pripravenú, po upozornení súdom, aby vypovedala spontánne a nečítala výpoveď, poškodenej napriek upozorneniu predsedu senátu a následne uloženej poriadkovej pokute na tom zotrvala s tým, že svoju výpoveď prečíta. Svedkyňa uviedla, že jej rodičia sa od malička hádali, bol agresívny voči matke aj voči nej a bratovi. Otec hádzal do matky rôzne predmety, škrtil ju, zatlačal do kúta. Matka na neho slovne útočila po tom, čo otec odmietal niečo urobiť a otec na ňu útočil fyzicky. Otec rozbíjal doma riady, sklo, rozlámaval skrine, vytrhal svetlá, oni ako deti sa často zranili, nakoľko bolo všetko porozbíjané. Na základnú školu od 1 do 3 ročníka chodila v Bratislave a keď išli prvý krát do Bratislavy, otec zlyhal, nevedel nájsť školu. Museli matkou vyskakovať za jazdy z auta na chodník a brata vyťahovali z auta za jazdy, lebo otec dupol na plyn. Mama musela ísť s nimi často na stanicu pešo aj s batožinou, alebo keď prišli z L. tak pre nich aj prišiel, ale niečo sa mu znepáčilo, autom odišiel a museli ísť domov pešo aj s batožinou, matka sa o nich musela starať sama, lebo jej nebol ochotný pomáhať. Otec na matku útočil väčšinou tak, že ju zatlačal do kúta, udieral ju do hlavy, strhával z nej šaty, tlačil jej na tvár tak, že ju deformoval a hovoril jej, aby zavrela papuľu. Stávalo sa to preto, že keď prišiel z roboty, matka mu povedala, aby niečo urobil v domácnosti alebo sa im venoval, opakovala mu to viac krát, najprv kľudne a potom aj vulgárne, čo on odmietol. Následne otec začal trieskať dverami, chladničkou, riadmi, provokoval matku čím vystupňoval hádku, niekedy sa to vystupňovalo tak že rozbíjal veci, niekedy došlo aj k fyzickému ubližovaniu. Po takýchto incidentoch bola potom spúšť v byte, matka to musela upratovať aj v noci alebo ich zobrala na vrátnicu do svojej práce, aby si neublížili. Keď boli väčší snažili sa matky zastať voči útokom otca. Svedkyňa matku chránila najmä slovne, hovorila otcovi aby ju nechal, dal jej pokoj, aj mu vulgárne vynadala. Bola svedkom hádky medzi rodičmi, a otec do nej hodil železnú stoličku, našťastie ju trafil len do nohy. Keď ako dieťa dostala bicykel, najskôr ho otec otrieskal o zem, všetko nové čo dostali nemohlo zostať nepoškodené. V čase keď sa prerábali dom a neboli ochotní mu pomáhať, lebo chceli pozerieť rozprávku, tak v hneve odpojil satelit. Všetky dielčie práce pri prerábaní domu boli robené hádkou medzi rodičmi, keď prišiel materiál a matka mu povedala aby niečo išiel robiť, nebol ochotný a potom so všetkým trieskal. Pre iných bol ochotný urobiť všetko, ale keď mal niečo urobiť pre rodinu, bol problém. Osobne bola prítomná pri útokoch na mamu len počas základnej školy, potom odišla na strednú školu do Banskej Štiavnice, nebola doma, ale mama jej hovorievala, že zase bol cirkus. Hádky medzi rodičmi zle znášal aj ich pes, schovával sa, lebo ho otec raz privrel medzi dvere a počas hádky ho aj udrel. Otec robil všetko preto, aby vyvolal hádku, resp. ju vyprovokoval a po hádke všetko hodil na zem, išiel si zapáliť a zaliezol do dielne. Čo sa týka financií, matka si financie zapisovala, otec ju obviňoval kde dáva peniaze, kritizoval ju aj za to, čo má oblečené, urážal ju, zhadzoval pod čiernu zem. Keď išli do obchodu ako rodina, schovával sa, alebo išiel dopredu, aby nebol s nimi. Chodievali sa kúpať do Štúrova, všetci spolu ako rodina, aj tam sa rodičia hádali. Kvôli hádkam medzi rodičmi asi tri krát museli zavolať políciu, raz išla svedkyňa zavolať susedov, že sa rodičia hádajú, pretože mala obavy, aby matke neublížil. Keď prišli policajti na základe zavolania, tak otec zaliezol do dielne a nechcel odtiaľ vyjsť, pričom ho policajti museli vyzývať, aby išiel von. Prekážali mu aj dva poníky, ktoré vlastnila, pretože to stojí veľa peňazí. Potom dostali psa staforda, fenku a keď už mala dva roky, tak bola totálne nadržaná na ich otca, vždy chodila za ním, otec sa s ňou nechával vylizovať medzi nohami, keď mal oblečené trenky, pričom mu to nevadilo a keď ho mama na to upozorňovala, tak zareagoval tým, aby dala preč psa. Keď začala chodiť na vysokú školu do J., čo bolo veľmi finančne náročné, tak spočiatku dával matke otec na účet 500 eur, ale toto platil nepravidelne a potom jej prispieval na školu aj na domácnosť brat a keďže to nevedeli finančne zvládať, ukončila školu v prvom ročníku. V čase keď s nimi ešte obžalovaný žil v spoločnej domácnosti, avšak už hospodárili samostatne, neprispieval matke na domácnosť resp. na výdavky spojené s bývaním a matka to musela hradiť sama, prípadne prispieval brat. Otca považuje za nevyspytateľného, nikdy nevie čo spraví. Jej matka mala veľa krát modriny, stlačenia na hrdle od škrtenia alebo škrabance od rozbitých vecí. Keď boli malí, mali asi 7-10 rokov, tak otec matke zlomil zdravú nohu, svedkyňa si nepamätá ako sa to stalo, len vie, že matka kričala, že jej zlomil nohu. Jej otec je psychicky chorý človek, nikdy nemal mať rodinu, nakoľko nevie viesť rodinný život. Na otázky prokurátora ohľadom

hádkov rodičov a osoby obžalovaného svedkyňa uviedla, nezhody medzi rodičmi začala vnímať keď mala približne tri – štyri roky, hádky bývali často, k rozbíjaniu vecí alebo fyzickým útokom dochádzalo tak dva, trikrát do mesiaca. Medzi rodičmi bol vždy stres, neboli tam nejaké pekné chvíle. Otec sa nevedel matke nikdy ospravedlniť, ona sa nemala za čo. Jeho ospravedľuje fakt, že je psychicky chorý človek, čo im povedali odborníci. Otec nebol počas útokov pod vplyvom alkoholu. K otázkam prokurátora ohľadom matky svedkyňa uviedla, že matka nikdy nešla so zraneniami k doktorovi, len keď mala zlomenú nohu, je silná žena. O svojich problémoch sa zverovala určitým ľuďom, ale nevie ich priezviská. Po hádke sa stalo, že matka išla aj prespať k susede alebo k jej matke na dedinu, prípadne zobrala aj ich do práce na vrátnicu. Pri konfliktoch bola matka tá, čo nadávala vulgárne, vykričala sa, otec útočil, ničil veci, ale nebol vulgárny. Naposledy sa otec správal k matke násilne v deň, čo podala trestné oznámenie. Svedkyňa sa s otcom už nekontaktuje, už nemá otca, nebýva s nimi už tri roky. Na otázky obhajkyne ohľadne informácií zo zápisníc v spise a výpovedí prípadne iných dokumentov svedkyňa uviedla, že mama jej všetko ukazuje, dáva prečítať, nemajú tajnosti, čítali si pripravené výpovede na súd, ale svoju výpoveď písala sama. Na otázky obhajcu ohľadom rodinných financií svedkyňa uviedla, že otec poberá dôchodok vo výške 317 eur, tento chodí na účet matke, otec tvrdí, že je to na hypotéku, ale nestačí to na celú režiú na dom, výplatu vždy odovzdával matke, ktorá z nej všetko hradila. Na jeho osobné výdavky, napr. cigarety mu matka dávala vreckové, keď pracoval v zahraničí mu navarila, nakúpila a dala vreckové cca 300 eur na dva týždne.

Obžalovaný sa vyjadril k výpovedi svedkyne tak, že je to účelové klamstvo. Poprel, že by on začínal, alebo vyprovokoval nejaké hádky, keď niečo rozbil, bolo to preto, že bol vyprovokovaný poškodenou. Zopakoval vyjadrenia zo svojej výpovede. Uviedol, že vzťah s poškodenou mal ukončiť skôr, dňa 13.3.2020 podal žiadosť o rozvod manželstva, hoci návrh podal aj v minulosti, ale vzal ho späť, pretože sa mu poškodená vyhrážala, že ho zničí a deti boli malé, nemali by kde bývať. Priznal, že medzi ním a poškodenou dochádzalo k hádkam, pri ktorých mohla byť prítomná aj dcéra, ale vždy keď sa voči poškodenej niečoho dopustil, bola to obrana voči jej správaniu, keď ona na neho útočila napríklad nožom, hodil stoličku, lebo sa bránil.

Svedkyňa B. J., sestra obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že manželstvo jej brata a poškodenej bolo normálne do času, kým prepísal polovicu domu na poškodenú. Boli medzi nimi bežné manželské hádky, ale brat poškodenú netýral. Poškodená rada provokuje, všetko musí byť podľa nej a ak to tak nie je, tak sa s bratom háda. Navštevovala ich pokiaľ boli ich deti malé a to počas rodinných sviatkov, Vianoc alebo im nosila ovocie zo záhrady. Navštevovať ich prestala asi v roku 2001 z dôvodu, že podľa poškodenej mala brata proti nej huckať, avšak aj poškodená ich deti ovplyvňovala proti nej, že vraj je zlá teta. Počas návštev sa správali normálne, ale brat doma nemohol prejaviť svoj názor, poškodená ho zahriakla, nemohol mať kamarátov, huckala proti nemu aj deti a brat sa potom prišiel pošťožovať k nej. Svedkom vážnych hádok nebola. Obžalovaný dal poškodenej vo všetkom voľnosť, ona riadila celú domácnosť a myslel si, že to tak bude v poriadku. Poškodená bola pracovitá, čistotná, ale problém bol v jej povahe. Polovicu domu prepísal na poškodenú, keďže mu vyčítala, že nebýva vo vlastnom a myslel si, že bude v rodine pokoj. Brat sa jej sťažoval ako mu poškodená po návrate zo zahraničnej pracovnej cesty kontroluje vrecká, háda sa s ním a on to už nemôže počúvať, tak sa radšej ide v noci poprechádzať. Vyhovovalo mu, že pracuje v zahraničí. Poškodená o bratovi nikdy nehovorila pekne, len to, že je neschopný, že nič nevie poriadne urobiť, pokiaľ niečo urobil, ale nebolo to tak, ako chcela ona, bola vždy nespokojná. Platby v domácnosti uhrádzala poškodená, nakoľko musela byť prítomná pri každej platbe, disponovala s peniazmi na účte, bratovi dávala vreckové, všetko čo sa kupovalo, zabezpečovalo, riadila poškodená. Jej brat nebol agresívny, nikoho neprovokoval, nevyhľadával hádky, bol ochotný pomôcť, nebol lenivý. Nebola svedkom, že by poškodenú fyzicky napadol, nevidela na nej modriny. Nepočula brata poškodenej vulgárne nadávať, nepoužíval vulgárne slová a bola to práve poškodená, ktorá mu vulgárne nadávala. Brat sa už v minulosti chcel s poškodenou rozviesť, ale návrh zobral späť. S poškodenou sa o problémoch v rodine nerozprávali, nestážovala sa na obžalovaného, len hovorila, že je neschopný. Počas návštev u nich nevidela rozbité, zničené veci, nebola prítomná pri rozbíjaní alebo ničení vecí, ale sa stalo, že pri hádkach došlo k rozbitiu tanierov, alebo stoličky, pretože si ich prišli požičať, ale nevie však kto spôsobil ich zničenie. Nemala vedomosť, že by poškodená musela ísť s deťmi spať mimo domov.

Svedok M. B., brat obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že bývali s bratom v rodičovskom dome, brat býval spočiatku v starej časti domu s rodičmi a on v prístavbe, neskôr sa vymenili a brat išiel bývať do prístavby, kde začal žiť aj s poškodenou, ktorá keď zistila, že obžalovaný býval pôvodne v starej časti domu, nadávala mu, a tiež jemu a jeho priateľke. Začali riešiť právne rozdelenie domu, pričom u brata všetko riešila poškodená, avšak stále boli nejaké problémy a po rozdelení domu, hneď spravil medzi pozemkami plot. Videl ako poškodená jeho brata riadila, čo ako má robiť, vytykala mu, že to nerobí

dobre a keď sa brata opýtal, či mu to neprekáža, povedal mu, že pre pokoj v rodine to znesie. Neskôr sa mu brat prestal aj zdraviť a keď sa ho pýtal na dôvod, povedal mu, že si to poškodená nepraje a on to robí pre pokoj v rodine. Nebol priamo prítomný pri hádkach medzi poškodenou a obžalovaným, počul ich cez stenu, avšak vždy počul len poškodenú, ktorá kričala, keď nebolo ako chcela. Raz keď ich navštívil, videl všade rozložené papiere, na ktorých boli vulgárne slová a brat mu povedal, že to urobila poškodená, ale ju to prejde. Poškodená sa vulgárne a nepekne vyjadrovala aj o ich rodičoch, znevažovala ich, hoci ich nepoznala a vulgárne nadávala aj jemu, označovala ho za alkoholika. Po odsťahovaní sa z rodičovského domu, tam prišla bývať jeho dcéra s rodinou a poškodená vulgárne nadáva aj im. Správanie jeho brata sa zmenilo potom, ako sa s poškodenou oženil, prestal sa stretávať s kamarátmi, zostal samotár, prestal komunikovať aj s ním, v prítomnosti poškodenej sa nemohli spolu rozprávať, brat chodil len do práce. Poškodená žiarlila aj na jeho priateľku. Hádky medzi nimi boli stále častejšie, niekedy každý deň, avšak bol to skôr monológ poškodenej. Nebol svedkom, že by brat poškodenú fyzicky napadol, nevidel na nej modriny, nepočul ju plakať alebo volať o pomoc. Asi pred ôsmymi rokmi videl poškodenú chodiť s barlami a brat mu povedal, že spadla zo schodov, s poškodenou sa o tom nerozprával. Vídaval ju tak dvakrát do týždňa, keď sa stretli na ulici alebo ju videl robiť v záhrade. Nemal vedomosť, že by poškodená musela s deťmi prespať mimo domu, nehovorili mu o tom ani ich deti, pretože tieto s ním nemohli komunikovať, ani sa mu nezdravili. Brat sa mu na spolužitie s poškodenou nesťažoval, skôr chodil za sestrou, on ich nenavštevoval, bol u nich len raz, ale nevidel u nich nič porozbíjané, bolo upratané, čisté. V posledných dvoch rokoch u nich dvakrát videl políciu, ale nevedel z akého dôvodu.

Svedok N. B., syn obžalovaného a poškodenej na hlavnom pojednávaní uviedol, že od detstva si pamätá ako sa jeho rodičia vždy hádali, niekedy tieto hádky končili napadnutím, rozbíjaním vecí, otec napríklad hádzal o zem taniere. Často sa stalo, že museli s mamou a sestrou odísť z domu a prespávali v matkinej práci, odkiaľ zvyčajne aj v pondelok odchádzali na vlak do Bratislavy, pretože so sestrou navštevovali ZŠ v Bratislave, do piateho ročníka chodil do školy v L., býval na internáte od pondelka do piatku. Cestovali vlakom a sprevádzala ich matka, otec nie. Keď mal šesť rokov videl ako sa rodičia hádali, ako otec bije matku, strháva z nej šaty, keď sa nehádali tak to bol sviatok. Tieto slovné hádky sa zvyčajne končili aj fyzickým napadnutím zo strany otca. Keď bol starší, napríklad 15-16 ročný a uvedomoval si, že otec ubližuje matke, napríklad keď ju držal na zemi alebo bil, tak ho už upozorňoval, aby to nerobil. Na otázky prokurátorky, odkedy – dokedy trvalo takéto správanie otca voči matke, ako často dochádzalo k hádkam, čo bolo ich predmetom a kto bol iniciátorom svedok uviedol, že už ako 6 ročný si pamätá hádky medzi rodičmi, skrývali sa so sestrou pod stolom a trvalo až do dňa, keď matka podala trestné oznámenie a otec bol vykázaný z domu. Hádky boli častejšie keď bol malý, potom už menej, iniciátorom hádok bol raz otec, raz matka. Keď bol malý, nevedel prečo sa rodičia hádajú, keď bol starší tak to vnímal tak, že otec robil matke rôzne schválnosti. Slovné hádky rodičov končili aj tým, že otec dal matke facku, raz ju chytil ju pod krk a začal ju škrtiť alebo hodil do nej pohár, odsotil ju tak, že spadla na zem, prípadne ju chytil silno za ruky až mala modriny. Matka sa bránila, ale otec bol silnejší, aj on matku bránil, otec ho odstrčil alebo udrel, mal pred ním rešpekt. Raz bol svedkom toho, ako otec chcel udrieť matku železnou tyčou, ale netrafil. Matka však nechodila so zraneniami k lekárovi. Otca nevidel nikdy opitého, nevnímal, že by sa u nich pilo. Uviedol tiež, že bola u nich viackrát polícia, keď bol starší sám vravel mame nech volá políciu alebo sa rozvedie, raz políciu volal aj on. Po hádke väčšinou mama upratovala, keď otec niečo rozbil a otec išiel do dielne alebo si ľahol do postele, nepamätá si, že by sa rodičia po hádke niekedy jeden druhému ospravedlnili, používali aj vulgarizmy. O hádkach museli vedieť aj susedia, museli počuť hádky na dvore. Na otázky obhajcu ohľadom hádok rodičov, organizácie rodinného života a financií svedok uviedol, že počas hádok matka slovne prevyšovala otca a on na to reagoval buď tým, že niečo rozbil alebo na matku útočil fyzicky. Pri sebaobrane aj matka zaútočila na otca, napríklad keď jej dal facku, dala mu späť alebo ho odstrčila. Matke na otcovi najviac vadilo asi to, že bol lenivý a nemal záujem o rodinný život, o tento sa starala matka, ktorá všetko platila sama, všetky úhrady spojené s bývaním, ale otec jej dával peniaze. Potom keď začal robiť v zahraničí jej prestal dávať peniaze, asi v roku 2017, viackrát musel on pomôcť matke platiť šeky. Vie, že matka robila úhrady aj hypotéky, ale peniaze jej asi dával otec. Na otázky predsedu senátu ohľadom zlomenia nohy jeho matky a manželstva rodičov svedok uviedol, že nebol svedkom toho ako si mama zlomila nohu, pamätá sa, že mala barle a že jej to mal spôsobiť otec. Matka zotrvala v manželstve s otcom asi preto, že mala dve malé deti, nevie kto podal návrh na rozvod, spočiatku ani nevedel, že sú rozvedení.

Svedok M. B. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je spoločníkom a do roku 2019 bol činným konateľom spoločnosti K., v ktorej pracoval a pracuje obžalovaný, ktorého pozná od roku 2014 ako kľudného, rozvážneho, pracovitého človeka, problémy na pracovisku riešil chladnou hlavou, spory medzi zamestnancami neriešil násilím, ani si nevynucoval nejaké plnenie. Patrí medzi najlepších

zamestnancov a bol prekvapený jeho trestným stíhaním. Poškodenú spoznal, keď sa do ich firmy chodila informovať na rôzne príplatky tak raz až dvakrát do mesiaca, nakoľko ona prijímala na účet peniaze a vždy keď prišla, bolo ju počuť, vynucovala si vyjadrenia. Keď obžalovaný požiadal o zmenu účtu, na ktorý sa mu posielala výplata, poškodená prišla do firmy, bola rozčúlená, ako si to mohol obžalovaný dovoliť, jej prejav bol energický, vnímal ho výhražne, poškodenej vysvetlil, že je to právo obžalovaného. Jej reakcia bola taká, že si to s ním vybaví. K tomuto došlo asi v roku 2017. Ako sa správal obžalovaný k poškodenej sa nevedel vyjadriť, nakoľko poškodená do firmy chodila sama, alebo s dcérou. K osobnému životu obžalovaného, finančnej situácii sa nevedel vyjadriť, nakoľko to s ním neriešil, myslí si, že celkom dobre zarábala, nevšimol si, že by peniaze míňala na uspokojovanie svojich potrieb. Vo firme sa na neho nikto nestážoval, že by bol agresívny, je skôr typ človeka, ktorý nič nepovie. Svedok O. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je susedom obžalovaného, pozná od mladosti a podľa neho je to pohodový, tichý človek a nikdy ho nepočul kričať. Keď prvý krát počul kričať poškodenú, že ju zabije, bolo to v noci, vyšiel na dvor a ráno sa dozvedel, že sa pohádali. Hádky medzi obžalovaným a poškodenou boli v periódach, ale vždy počul kričať poškodenú. O tom, prečo dochádzalo k hádkam, sa s obžalovaným, nerozprával, nepýtal sa ho. Nevidel, že by fyzicky napadol poškodenú, ani na nej nevidel žiadne zranenia, keď poškodenú stretol na ulici alebo pri odčítavaní vodomera. Nevidel k nim chodiť políciu. Obžalovaný nepožíval alkoholické nápoje, keď ho aj ponúkol, tak odmietol. Podľa neho aj ostatných susedov je poškodená agresívna a čudovali sa, prečo ju nevyhnal.

Svedkyňa N. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola priateľkou brata obžalovaného M. B., žila s ním v spoločnej domácnosti 20 rokov asi do roku 2013 v rodinnom dome, ktorý bol pôvodne spoločným domom obžalovaného a brata, v jednej časti žila ona s druhom a v druhej časti býval obžalovaný s poškodenou, mali spoločný dvor a spoločnú mali jednu stenu medzi bytovými jednotkami, takže sa stretávali na dvore. Spočiatku vychádzali dobre, ale keď začali obžalovaný s bratom riešiť dedičské konanie a vysporiadanie domu, poškodenej sa to nepáčilo a začali vznikať konflikty, hádky medzi poškodenou a obžalovaným, ale aj s nimi. Poškodená obžalovanému nadávala, útočila a nadávala aj na brata obžalovaného, vulgárne im nadávala, s ničím nebola spokojná. Po vysporiadaní domu si predelili pozemok, urobil sa plot, ale hádky a osočovanie, nadávanie na obžalovaného zo strany poškodenej neprestalo. Vždy mu niečo vytykala, prestala komunikovať aj s nimi a tiež obžalovanému zakázala, aby sa s nimi rozprával, načo im obžalovaný povedal, že je to pre pokoj v rodine, aby bol kľud. Poškodenej vadilo, keď sa stretli aj na dvore alebo sa rozprávali a vtedy obžalovaný radšej vošiel do domu. Následne sa im prestal aj zdraviť. Hádky od obžalovaného a poškodenej bolo počuť aj cez spoločnú stenu, poškodená obžalovaného urážala, nadávala mu do debilov, že je neschopný k .....t, nevie sa postarať o rodinu, zarobiť peniaze, postarať o deti. Dovtedy obžalovanému nadávala, kým neodišiel z domu sa prejsť alebo si pofajčiť. Obžalovaného nepočula kričať, nevidela ho fyzicky ubližovať poškodenej, nebola svedkom, že by na ňu útočil, alebo ju bil. Keď poškodená kričala na dvore, tak počula ako jej povedal, aby išla do vnútra. Nevidela, že by mali niečo zničené alebo porozbíjané. Vedela, že obžalovaný pracoval na Slovensku aj v zahraničí, avšak nevedela ako dlho tam bol. Nevedela sa vyjadriť k tomu, či obžalovaný finančne obmedzoval poškodenú, ale od brata obžalovaného mala informáciu, že poškodená spravuje financie a rozhoduje v domácnosti. Obžalovaného nevidela ubližovať jeho deťom, ale kdeže k nim nechodila, nevedela sa k tomu viac vyjadriť.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality E. B. R. J., H., ktorý vypracoval na základe objednávky obhajkyne obžalovaného znalecký posudok č. 97/2019. Znalec sa na hlavnom pojednávaní pridržiaval znaleckého posudku a jeho závery predniesol na hlavnom pojednávaní. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že u obžalovaného ide osobu s forenzne irelevantným stavom poznávacích funkcií s intelektom v pásme priemeru. Tie sú pri introvertovanosti obvineného hlavným regulačným nástrojom, pokiaľ je nadmerná emočná záťaž, dochádza k ich zlyhaniu, má tendenciu nadmerne zjednodušovať zložitú podnetovú situáciu, za forenzne relevantné znalec považuje zistenie ohľadom tendencie k zadržiavaniu emócií, zníženej kvalite uvoľňovania negatívnych emócií, čím dochádza k nárastu vnútorného napätia a následne k zlyhaniu v kontrole s dopadom na situačne impulzívne agresívne reakcie. Preferované racionalizačné obranné mechanizmy spojené so zadržiavaním emócií nie sú v konfliktnom prostredí manželstva postačujúce pre dosiahnutie stability v nárokoch manželky na prispôsobovanie k jej očakávaným vzorcom správania. Záťažové situácie sú tvorené zmenami manželského vzťahu v dôsledku bilancovania života partnerkou, nárastom jej snahy o sebaurčenie v subjektívne požadovanej miere a zmenami role detí vo vzťahu, v súvislosti s ich dospievaním. Obvinený má záujem o rodinu a jej zabezpečenie, avšak vzhľadom na absenciu podpory zo strany manželky dochádza k frustrácii s následnou negatívnou emočnou bilanciou a nárastom rizika neadaptívneho správania. Je pre neho charakteristická nezrelosť, je zraniteľnejší voči problémom pri zvládaní

požiadaviek života, pokiaľ sa vymykajú z bežného rámca doterajšej skúsenosti v interpersonálnej oblasti a ľahko prispievajú k problémom s kontrolou, pri existencii interpersonálnych konfliktov má tendenciu k impulzivite s dopadom na prechodné, epizodicky agresívne správanie, so zníženou sociálnou akceptovateľnosťou, keď zažíva pocity bezmocnosti. Toto má u neho prevažne verbálnu formu, výskyt fyzickej agresie je anamnesticky podložený len v minimálnej miere /spis/ a po odznení emočnej záťaže a reštitúcii racionálnych regulačných mechanizmov do pôvodného stavu sa dostáva jeho správanie späť do predchádzajúcich sociálne prispôbobyených hraníc. Existencia týchto epizód má negatívny dopad na jeho psychický komfort, nakoľko nie je možné hovoriť o osobe bezcitnej, neempatickej. Z vyšetrenia je zjavné, že sa usiluje o blízke a trvalé vzťahy, pre druhých je však vzhľadom ku svojej zvláštnosti menej prijateľný a preto sa častejšie stretáva s odmietnutím., so svojím životom je často nespokojný, zažíva pocity zmätku a bezmocnosti. Takéto prežívanie vedie k správaniu, ktoré môže navonok imponovať ako „lenivosť“, resp. „neschopnosť“, čo je však v rozpore s pracovnou anamnézou, keď pracuje v zahraničí, pravdepodobne pri oveľa vyšších nárokoch. Interpersonálne interakcie očakáva v pozitívnej forme, vyhýba sa agresívnym impulzom, Očakáva a nevníma podporu zo strany manželky, prípadne detí, zaoberá sa výlučne vlastným negatívnym prežívaním, pričom nie je schopný registrovať emočné nároky manželky, čím dochádza k narušeniu vzťahu, nevníma jej frustráciu vo vzťahu k jej potrebe intenzívnej, emočne diferencovanej výmeny, čím sa v kontexte jej vlastností objavuje jej útočné správanie (o čom svedčí spôsob komunikácie na nahrávke, ktorú mal znalec k dispozícii), čím dochádzalo k útoku na jeho sebavedomie i tak znížené ako trvalý rys a prispelo to k nadlimitnej záťaži a neadaptívnemu správaniu. Znalec u obvineného nezistil znaky disociálnosti, nevykazuje zvýšené sklony k ľahostajnosti k ľuďom, neprispôsobivosti, citovej plochosti, nesúcitnosti, agresivita nie je výrazným znakom jeho osobnosti, prevažným spôsobom určujúcim správanie, ide o reaktívny typ agresivity, táto nemá predátorské proaktívne znaky. Dominuje u neho úzkostne depresívne prežívanie, negatívne vnímanie budúcnosti. Nezistil znaky deprivácie osobnosti obvineného, ktoré by napovedali pre škodlivý dlhodobý konzum alkoholu, závislosť je možné vylúčiť.

Znalec považoval za forenzne významnú nezrelosť osobnosti obžalovaného, spojené s obranným emočným stiahnutím sa v záťaži pri prevažujúcej introvertovanosti, následne zníženou kapacitou pre zvládanie stresu s dopadom na kvalitu kontrolných a regulačných mechanizmov správania. Dissociálne prejavy, prejavujúce sa verbálnou a fyzickou agresiou sa vyskytujú v špecifických situáciách, majú charakter zlyhania v kontrole pri nadmernej interpersonálnej záťaži, agresivita má reaktívnu podobu, ako reakcia na podnet, ktorý je nadlimitný vo vzťahu ku kapacite pre zvládnutie. Ide hlavne o pocit ohrozenia vlastnej hodnoty pri opakovaných útokoch na hodnotu osoby, obavy zo straty emočného zázemia, obavy z izolácie a neistota ohľadom budúcnosti vo vzťahu k zmeneným podmienkam (napr. rozvod). Konfliktosť v manželstve pri vzájomnej osobnostnej nekompatibilitate a snahe presadzovať svoje postoje je vysoká, čoho dôsledkom je reakcia na stres tak u poškodenej ako aj u obžalovaného. Obžalovaný ich zvláda vyhýbavosťou, emočným stiahnutím pri zapojení racionalizačných mechanizmov, ktoré sú u neho ako introverta preferované. Takto vzniká významne negatívna emočná bilancia u neho, ktorá prispieva ku generovaniu agresívnych impulzov, Ide prakticky výlučne o interpersonálnu záťaž vo vzťahu k emočne blízkym osobám. V danom prípade ide v kontexte celkového sociálneho priestoru o špecificky viazané situácie k manželstvu. Spolužitie s poškodenou vyvolalo u obžalovaného nárast úzkosti, prehlbovanie depresívnych znakov spojených s dysforickými zlostinými rozladmi, snahou o zmiernenie týchto nepríjemných pocitov vyhýbaním sa interakcii s ňou, spolu s neadaptívnym vybitím negatívnych emócií prevažne verbálnou agresiou a situačne i možnou brachiálnou agresiou. Obžalovaný vníma jej správanie ako útočné, znižujúce jeho hodnotu a teda ako príkorie. Takéto zmeny u obžalovaného s ohľadom na dĺžku a intenzitu trvania záťaže sú trvalejšie a ich prognóza závisí od ukončenia vplyvu stresora (manželstvo) a následne od poskytnutej odbornej starostlivosti.

Znalec sa vyjadril aj k príznakom týranej osoby, ktorými sú zmeny v emocionálnych reakciách – pocity viny, hanby, strachu, zablokovania prejavov zloby alebo hnevu, ktorú popisujú ako nápadnú ústretovosť, snahu za každú cenu vyhovieť, zmeny v hodnotení vlastnej osoby a ostatných ľudí – sebaobviňovanie, strata viery, že svet je bezpečné miesto, naučená bezmocnosť a manipulácia s realitou. Vinu na incidentoch pripisuje hlavne sebe, čo je dôležitý znak pre rozlíšenie pravej a falošnej obete. Symptómy distresu – poruchy spánku, pozornosti, depresia, suicidálne myšlienky, flashbacky, vyhýbanie sa určitým podnetom vo vzťahu s týraním, úzkosť, týraná osoba neverí možnému riešeniu situácie, pokles schopnosti vzdorovať, sebazničujúce správanie, bezmocnosť voči násilníkovi a pod. Znalec na základe dostupných podkladov a získaných informácií uviedol, že u poškodenej nenachádza pocity viny, hanby, nedochádza k sebaobviňovaniu, nerobí seba zodpovednou za rozklad manželstva, nie je emočne závislá na tyranovi a vinu jednoznačne pripisuje obžalovanému. Symptómy distresu sú prítomné, nie je však

jednoznačne jasné, z akého zdroja sú, lebo pochádzajú z konfliktného dlhodobého manželstva a trvalej frustrácie vo vzťahu „neprispôsobivosti manžela“ jej nárokom.

Na hlavnom pojednávaní bol so súhlasom obžalovaného a prokurátorky prečítaný znalecký posudok č. 18/2018 vypracovaný znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých Mg. B. G. na obžalovaného A. B.. Zo znaleckého posudku vyplýva, že osobnosť obžalovaného je primerane diferencovaná, s nižšou sebareflexiou, intelektom v pásme populačného priemeru, emotivita je plytšia, vyššie city v základe zabudované, je schopný korigovať vlastné správanie a konanie v smere konvenčných, morálnych a právnych noriem, stenického a sebakpresadzujúceho konania, afektivita labilná, v záťaži pohotovosť k impulzívnym situačným reakciám typu acting – out, teda k výbušnosti, možným agresívnymi prejavmi s nepriamou i priamou agresiou, hostilita ako nepriateľský postoj voči ľuďom nebola identifikovaná a nebola preukázaná forenzne významná osobnostná patológia. Obžalovaný je schopný fungovať v adekvátnych interpersonálnych vzťahoch, smerom k manželke však dominuje negatívne emočné nastavenie, aktuálne hnev determinovaný aj v predmetnej veci podaným trestným oznámením, celkovo však negatívne emočné ladenie voči manželke determinované roky rozvráteným vzťahom s konfliktogénnou interakciou, neschopnosťou (zrejme vzájomnou) konštruktívne problémy komunikovať a riešiť, matrimónium je dlhodobo nekonzumované, čo predstavuje ďalší prvok dlhodobej frustrácie. Jeho osobnosti je vlastné skôr dominantnejšie postavenie, maskulinné tendencie, ťažšie prijíma podriadivú rolu. Chýbajú prvky pozitívnej emočnej angažovanosti. Aktuálne obžalovaný verbálne deklaruje rozhodnutie k formálnemu ukončeniu manželstva.

Obžalovaný v afektívne náročných životných situáciách (teda v situáciách zvýšeného napätia, konfliktov, hádok a pod.) vzhľadom na zistenú pohotovosť k afektívnej labilite a pri nižšej frustračnej tolerancii, je možné predpokladať aj reaktivitu v podobe verbálnej, príp. pri gradovanom konflikte aj k brachiálnej agresivite smerom k manželke. Predpoklad prípadnej verbálnej či brachiálnej agresie v správaní obžalovaného je v rámci konfliktov, s nárastom afektívnych prvkov, kedy môže reagovať výbušne, aj impulzívne, nejedná sa ale o osobnostný typ s predátorskou, útočnou, samovoľnou a samoučelnou agresiou, smerujúcou k dosiahnutiu moci nad iným (vrátane manželky), s cieľom ubližovať, škodiť, skôr o voľnú kanalizáciu afektov v situácii subjektívne prežívaného napätia. Podiel môže niesť aj druhá strana – správaním s podnetmi, ktoré obvinený subjektívne vyhodnocuje ako útočné, provokatívne, skrivodlivé a pod. vzhľadom na nenarušený mierne nadpriemerný intelekt, funkčnosť mentálnych bŕzd, v prevažnej väčšine životných situácií je schopný s príp. podnetmi vyvolávajúcimi agresivitu konštruktívne pracovať. V jeho osobnosti nie sú prítomné žiadne prekážky, ktoré by mu bránili rozlišovať dôsledky svojho konania. Znalkyňa z psychologického hľadiska považuje výpovede obžalovaného za čiastočne znížené v dôsledku tendencie k výhradne pozitívnej modifikácii obrazu o sebe, sociálne želateľným smerom, v dôsledku istej rozpornosti medzi subjektívnym popisom vlastného správania v záťaži a objektívne zisteným osobnostným profilom v psychologických metodikách. Znalkyňa u obžalovaného nenachádza dôvody pre psychiatrické vyšetrenie, pretože nebola zistená prítomnosť akejkoľvek forenzne významnej psychopatológie.

Súd na hlavnom pojednávaní nevykonal dokazovanie znaleckými posudkami vypracovanými znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia H. P. L. č. 71/2017 na poškodenú E. B. zo dňa 07.12.2017 a znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria B. B. P. č. 12/2018 na poškodenú E. B. zo dňa 26.01.2018 s poukazom na skutočnosť, že súd v predmetnej trestnej veci považoval za začatie trestného stíhania podľa § 199 Trestného poriadku až uznesenie o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku ČVS: ORP-209/1-VYS-LV -2018 zo dňa 04.05.2018, nakoľko dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci uznesením vydaným povereným príslušníkom PZ Okresného riaditeľstva PZ v Leviciach, Obvodné oddelenie PZ Levice zo dňa 22.10.2017 ČVS: ORP-898/LV-LV-2017 o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie pre iný skutok a pre skutok uvedený v uznesení vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva PZ v Leviciach, OKP pod ČVS: ORP-209/1-VYS-LV -2018 zo dňa 04.05.2018 nebolo vydané procesne účinné uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku a preto súd znalecké posudky, ktoré boli do konania zabezpečené ešte pred vydaním uznesenia ČVS:ORP/1-VYS-LV-2018 zo dňa 04.05.2018 súd považuje za procesne nepoužiteľné. Súd pritom vychádzal z rozhodnutia NS SR zverejneného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS č. 6/2022 pod č. 63 – rozhodnutie NS SR 5To5/2021, podľa ktorého ak pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 Trestného poriadku nebolo pre skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, vydané procesne účinné uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 Trestného poriadku, takej procesnej situácii treba uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré spĺňa zákonné náležitosti podľa § 206 odsek 3 Trestného poriadku považovať vzhľadom na § 206 ods. 2 Trestného poriadku aj za uznesenie o začatí trestného stíhania a to i vtedy, ak v jeho výroku nie je ust. § 199 Trestného poriadku formálne uvedené.

Procesná použiteľnosť zabezpečených dôkazov, okrem dôkazov, ktoré bolo možné získať aj pred začatím trestného stíhania podľa Tr. poriadku alebo podľa osobitného zákona je nutné vždy posudzovať so zreteľom, že k začatiu trestného stíhania došlo až okamihom vznesenia obvinenia.

Súd vykonal dokazovanie aj listinnými dôkazmi :

Z potvrdenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Leviciach, Obvodného oddelenia policajného zboru v Leviciach o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 22.10.2017 vyplýva, že obžalovaný A. B. bol dňa 22.10.2017 o 18:40 hod. vykázaný zo spoločného obydľia - v C. na ul. B. XXXX/XX, ohrozenej osoby – E. B. na dobu 10 dní. Kľúče od domu odovzdal policajtovi.

Zo Záznamu zo služby Obvodného oddelenia Policajného zboru Levice zo dňa 04.07.2017 vyplýva, že v čase od 19.20 hod do 20.20 hod. hliadka preverovala oznámenie A. B., ktorá oznámila, že jej otec A. B. ju napáda. Na mieste bolo zistené, že sa jednalo o rodinné nezhody kvôli peniazom. K zraneniu nedošlo. Oznámenie bolo doriešené napomenutím A. B., r.č. XXXXXX/XXXX.

Z odpisu registra trestov je preukázané, že obžalovaný A. B. nemá v Registri trestov žiaden záznam. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný v čase od 7.11.2016 do 25.9.2018 spáchal dva priestupky. Dňa 7.11.2016 spáchal priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. h) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch – dopravný priestupok za čo mu bola uložená sankcia – bloková pokuta vo výške 40 eur zaplatená na mieste a dňa 4.7.2017 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorý bol vybavený napomenutím – bez sankcie. Z výpisu z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 26.7.2023 vyplýva, že A. B. nemá žiaden nový záznam.

Zo žiadosti poškodenej o uplatnenie nároku na náhradu spôsobenej škody zo dňa 16.1.2021 vyplýva, že poškodená žiada za prežitú fyzické a psychické týranie a následnú rokmi spôsobenú traumu a ujmu na zdraví náhradu škody vo výške 8.200 eur.

Správa Mesta C. zo dňa preukazuje skutočnosť, že obžalovaný A. B. je prihlásený k trvalému pobytu na adrese C., B. D. XXXX/XX, na prechodný pobyt v Meste C. nie je prihlásený. Mesto neriešilo obžalovaného v priestupkovom konaní.

Zo správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru Levice a lustrácie v systéme AVÍZO zo dňa 25.4.2023 vyplýva, že A. B. nie je toho času trestne stíhaný.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni zo dňa 26.7.2023 súd zistil, že obžalovaný v súčasnosti poberá starobný dôchodok vo výške 818,70 eur. Naposledy bol zamestnaný od 25.4.2022 do 24.4.2023 v spoločnosti I. s.r.o., so sídlom C., J. X.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 6Pc/16/2020 týkajúceho sa rozvodu manželstva A. B. a E. B., na základe návrhu A. B. bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 6Pc/16/2020-39 zo dňa 9.9.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 8CoP/2/2021-77 zo dňa 18.3.2021 súd rozviedol manželstvo A. B. a E. B. vzhľadom na to, že ich manželstvo je už čisto formálnym, nefunkčným zväzkom a nie je možné očakávať obnovenie spolujitia manželov. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie E. B., ktorá síce súhlasila s rozvodom manželstva, ale chcela odložiť rozhodnutie o rozvode manželstva do súbežného ukončenia súdneho procesu v trestnej veci týrania blízkej a zverenej osoby, kde je jej manžel obžalovaným. Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 8CoP/2/2021-77 zo dňa 18.3.2021 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pričom poukázal, že konania o rozvod manželstva a trestné konanie ohľadom podanej obžaloby voči navrhovateľovi (manželovi) nie sú vzájomne podmienené súdne konania, a preto odvolateľkou vznesená požiadavka na odloženie rozhodnutia do rozhodnutia v trestnej veci vedenej proti navrhovateľovi nie je dôvodná a preto neakceptovateľná. Rozsudok Okresného súdu Levice č.k. 6Pc/16/2020-39 zo dňa 9.9.2020 nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 8CoP/2/2021-77 dňa 26.4.2021.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 11C/20/2019 o vydanie neodkladného opatrenia spočívajúcom vo vylúčení A. B. z užívania spoločnej nehnuteľnosti na adrese B. XXXX/XX S. C. bolo preukázané, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia podala E. B.. Súd rozhodol o neodkladnom opatrení uznesením č.k. 11C/20/2019-21 zo dňa 21.5.2019 tak, že žalovaného A. B. dočasne vylúčil z užívania spoločného obydľia na adrese B. XXXX/XX, C. do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a žalobkyňu – E. B. súd zaviazal podať vo veci samej žalobu proti žalovanému A. B. o vylúčenie užívacieho práva k predmetnej nehnuteľnosti do 30 dní. Voči tomuto uzneseniu podal žalovaný A. B. odvolanie. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 25Co/230/2019 zo dňa 16.12.2019 tak, že napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/230/2019 zo dňa 16.12.2019 nadobudlo právoplatnosť dňa 21.1.2020.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 16C/27/2019 bolo zistené, že sa vedie konanie o vylúčení užívania A. B. z nehnuteľnosti na adrese B. XXXX/XX, C.. Žalobkyňa E. B. dňa 14.6.2021 rozšírila petit

pôvodne podanej žaloby (dňa 1.7.2019) o zákaz priblíženia sa k nej a k deťom – N. B. a A. B. na vzdialenosť 10 metrov a o zákaz priblíženia sa žalovaného aj k ich bližšie špecifikovaným zvieratám – psovi a poníkom. Súd uznesením č.k. 16C/27/2019-176 zo dňa 1.7.2022 pripustil zmenu žaloby. Na hlavnom pojednávaní dňa 5.6.2023 strany sporu zhodne navrhli prerušenie konania za účelom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, rodinnému domu na adrese B. XXXX/XX, C.. Súd uznesením č.k. 16C/27/2019-260 zo dňa 5.6.2023 prerušil konanie na tri mesiace odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia (20.6.2023).

Podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku bolo vykonané dokazovanie zvukovým záznamom na technickom zariadení – prehratím USB, ktorý predložil obžalovaný , a na ktorom je zachytená interakcia medzi poškodenou a obžalovaným v ich domácnosti, ktorú si vyhotovil obžalovaný. Súd uvedenú nahrávku pripustil ako zákonný dôkaz, ktorú si obžalovaný vyhotovil za účelom svojej obrany a obhajoby voči vyjadreniam zo strany poškodenej a na preukázanie správania sa poškodenej voči jeho osobe. Nahrávka bola vyhotovená v domácnosti obžalovaného, z obsahu nahrávky vyplýva, že poškodená mala vedomosť o jej vyhotovení, obžalovaný nahrávacie zariadenie položil na stôl, teda na viditeľné miesto, pričom dôvodom vyhotovenia nahrávky bolo zdokumentovanie verbálnych útokov poškodenej voči obžalovanému a v zmysle ust § 34 ods. 1 Trestného poriadku má obžalovaný právo navrhnúť, predkladať a obstarávať dôkazy, slúžiace na jeho obhajobu. Zo zvukovej nahrávky vyplynulo ako poškodená obžalovanému vulgárne nadávala, slovné na neho útočila, keď si odkladal veci do chladničky, prikazovala čo môže a čo nemôže urobiť, vyhrážala sa mu, že bude ešte veľa platiť, určovala ako bude konať, pričom jej prejav bol agresívny a útočný.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal priame aj nepriame dôkazy a tieto vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v celkovom súhrne, tak ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k záveru uvedenému vo výroku tohto rozsudku .

Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona.

V predmetnej trestnej veci bolo uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Leviciach, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie PZ Levica dňa 22.10.2017 podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona začaté trestné stíhanie pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona na skutkovom základe, že páchatel' v čase okolo 16.00 od dňa 22.10.2017 v C. na Ul. B. č. XXXX/XX v priestoroch dvora rodinného domu sa po predchádzajúcej slovnej hádke začal správať agresívne voči poškodenej – svojej manželke E. B., trvale bytom Levica tým, že do nej sotil, následkom čoho spadla na zem, neutrpela žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, pričom už aj v minulosti sa voči nej správal viackrát agresívne, čo u poškodenej E. B., trvale bytom Levica vyvolalo dôvodnú obavu o svoj život a zdravie. Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Leviciach, Odbor poriadkovej polície, Obvodného oddelenia PZ Levica ČVS: ORP-898/LV-LV-2017 zo dňa 28.02.2018 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie A. B. za prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona na skutkovom základe, že v čase okolo 16.00 hod dňa 22.10.2017 v C. na ul. B. č. XXXX/XX v priestoroch dvora rodinného domu sa po predchádzajúcej slovnej hádke začal správať agresívne voči poškodenej – svojej manželke E. B. z C. tým, že do nej sotil, následkom čoho spadla na zem, neutrpela žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, pričom už aj v minulosti sa voči nej správal viackrát agresívne, čo u poškodenej E. B. vyvolalo dôvodnú obavu o svoj život a zdravie. Uvedené uznesenie ČVS: ORP-898/LV-LV-2017 zo dňa 28.02.2018 bolo uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Levica zo dňa 07.03.2018 č. 2Pv 534/17/4402-11 zrušené, pretože je nezákonné. Následne uznesením vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Levica, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-209/1-VYS-LV-2018 zo dňa 04.05.2018 bolo podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie A. B. za zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona na skutkovom základe , že ako manžel E. B. od presne nezisteného obdobia, pravdepodobne od roku 1996, teda od začiatku ich manželstva do dnešného dňa v C. na adrese B. č. XXXX/XX, opakovane neprimerane zaobchádzal so svojou manželkou E. B. a to takým spôsobom, že ju niekoľko krát počas manželstva škrtil, fackal, sotil na zem, vulgárne jej nadával a ponižoval ju, pričom v minulosti ju napadol železnou rúrou, udieral ju päťami, hádzal po nej rôzne predmety, rozbíjal predmety v dome a opakovane ju fyzicky napádal, avšak poškodená neutrpela žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, pričom jeho konanie možno hodnotiť ako necitlivé a zlé zaobchádzanie, ktoré malo charakter trvalosti a určitej pravidelnosti a sústavnosti v dôsledku čoho jeho

konanie na základe vypracovaného znaleckého posudku č. 71/2017 z odboru psychológia zanechalo na psychike poškodenej E. B. z C. neurotizáciu jej osobnosti so stredne ťažkým stupňom depresie, pričom psychické utrpenie E. B. možno charakterizovať ako ťažké príkorie v dôsledku verbálne aj brachiálne agresívnych útokov jej manžela na ňu, pričom opakované psychické a fyzické útoky na jej osobu zo strany manžela A. B. jej spôsobovalo fyzické aj psychické utrpenie, pričom v štruktúre osobnosti E. B. boli zistené dielčie príznaky syndrómu týranej osoby.

Uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice bola zamietnutá sťažnosť obvineného proti predmetnému uzneseniu a dňa 25.08.2018 bol obvinený upozornený na zmenu právnej kvalifikácie tak, že konanie uvedené v uznesení ČVS:ORP-209/1-VYS-LV-2018 zo dňa 04.05.2018 bude kvalifikované ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd má za to, že v predmetnom trestnom konaní orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v zmysle ustanovení Trestného poriadku týkajúcich a začatia trestného stíhania a následne vznesenia obvinenia pre skutok, ktorého sa mal dopustiť obvinený. V uvedenej veci bolo pôvodne začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na vyššie uvedenom skutkovom základe, hoci podľa súdu z konania páchatel'a nevyplývalo, že by sa mal poškodenej nejakým spôsobom vyhrážať zabitím alebo inou ťažkou ujmom a takéto skutočnosti nevyplývali ani z jej trestného oznámenia. Následne po zrušení uznesenia, ktorým bolo vznesené obvinenie pre prečin nebezpečné vyhrážanie, orgány činné v trestnom konaní vzniesli obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na inom skutkovom základe, pričom pre uvedený trestný čin a konanie obvineného nebolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku.

Trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 sa dopustí, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie podľa písmeno a/ bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a podľa ods. 3 písm. d/ čin spácha závažnejším spôsobom konania po dlhší čas.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb pred domácim násilím. Týranie je zlé zaobchádzanie s blízkou alebo zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti, bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Trvalosť konania páchatel'a je potrebné posudzovať v závislosti od intenzity zlého zaobchádzania a dlhšie konanie takého zlého zaobchádzania môže byť v jednotlivých prípadoch nahradené intenzitou útokov. Zároveň je treba uviesť, že fyzický alebo psychický stav utrpenia je individuálnou kategóriou závislou od prahu znášanlivosti každého človeka.

Znakmi domáceho násillia sú eskalácia prejavov páchatel'a – od urážok sa stupňuje k psychickému znížovaniu ľudskej dôstojnosti až k fyzickým útokom a závažným trestným činom ohrozujúcim život a zdravie, - opakovanie a dlhodobosť, - jasné a nespochybniteľné rozdelenie rolí osoby ohrozenej a osoby násilnej – domácim násilím nie sú vzájomné napádania, hádky, bitky, spory, kde sa role osoby násilnej a osoby ohrozenej striedajú, - neverejnosť – prebieha spravidla za zatvorenými dverami bytu alebo domu, mimo spoločenskej kontroly.

V danom prípade obžalovaný poprel, že by poškodenú týral, že by sa voči nej dopúšťal konaní, ktoré mu obžaloba kladie za vinu. Uviedol, že v manželstve s poškodenou dochádzalo ku konfliktom v dôsledku žiarlivosti poškodenej, hádkam, pripustil, že poškodenú chytil silnejšie za ruku, kedy jej mohol spôsobiť modriny, ale bolo to preto, že chcel zabrániť útoku poškodenej voči nemu napr. nožom alebo ju ťahal dovnútra, keď robila krik na dvore. Pokiaľ sa dopustil voči poškodenej násilných konaní, bolo to v obrane alebo preto, že ho vyprovokovala. Poškodená mu aj vulgárne nadávala. Poprel, že by zámerne, resp. úmyselne poškodzoval majetok a rozbíjal veci v domácnosti, hoci pripustil, že niektoré veci ako tanier, rýchlovarnú kanvicu rozbil, ale nie preto, že by chcel úmyselne ničiť veci, ale bolo to v dôsledku hnevu, avšak zároveň uviedol, že takto konala aj poškodená. Poškodenej nespôsobil zlomeninu nohy ani iné zranenia. Priznal, že v októbri 2017 rozbil kvetináč, do ktorého kopol, pretože mu poškodená nadávala, keď pracoval na zateplení domu a pilil na dvore polystyrén. Počas ich spolužitia pracoval väčšinu času v zahraničí, peniaze, ktoré zarobil odovzdával poškodenej, resp. chodili na účet, s ktorým disponovala a problémy začali potom, keď jej odmietol dávať výplatu. Bol to práve on, kto počas manželstva dvakrát podal návrh na rozvod manželstva, ktorý vzal späť, napriek tomu, že v manželstve boli problémy, ale kvôli deťom v manželstve zotrval a tiež preto, že sa mu poškodená vyhrážala, že ho zničí.

Podľa obžaloby je spáchanie skutku, ktorý mu kladie za vinu preukázané výpoveďami svedkov a to poškodenej E. B. a detí obžalovaného a poškodenej A. B. a N. B. a znaleckým posudkom H. P. L., ktorý však súd na hlavnom pojednávaní ako dôkaz nevykonal. V skutkovej vete obžaloby sú uvedené spôsoby konaní, ktoré obsahuje právna veta trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, avšak táto by mala s dostatočnou obsahovou určitosťou vyjadrovať všetky skutkové okolnosti, ktoré sú kvalifikačným znakom použitej právnej kvalifikácie. V skutkovej vete by mali byť uvedené vecné, miestne a časové súvislosti jednotlivých konaní, ktoré v danom prípade absentujú. Podľa obžaloby malo konanie obžalovaného pokrývať obdobie od roku 1996 do októbra 2017, teda od uzavretia manželstva obžalovaného s poškodenou až do podania trestného oznámenia, avšak v ňom neboli konkretizované časové úseky jednotlivých útokov obžalovaného voči poškodenej, aký časový odstup bol od jednotlivých útokov, ich intenzita, resp. kde presne k nim malo dochádzať. Z výpovedí svedkov – poškodenej E. B. a detí obžalovaného a poškodenej A. B. a N. B. bolo preukázané, že obžalovaný sa počas manželstva nesprával voči poškodenej vždy tak, ako to vyžaduje ust. § 18 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine, ktorý stanovuje, že manželia sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Z výpovedí uvedených svedkov vyplynulo, že sa mal obžalovaný voči poškodenej celý čas správať agresívne, dopúšťať sa konaní uvedených v obžalobe, hoci tu má súd určité pochybnosti, nakoľko svedkovia – deti obžalovaného vypovedali identicky len o tých útokoch voči poškodenej, ktoré uvádzala aj poškodená vo svojej výpovedi, dokonca dcéra obžalovaného a poškodená svoju výpoveď mali vopred písomne pripravenú. Deti obžalovaného a poškodenej sa vyjadrovali k nevhodnému agresívnemu správaniu obžalovaného, ku ktorému malo dochádzať najmä v čase keď mali mať 5 – 6 rokov, pričom išlo o konania, ktoré uvádzala poškodená a identicky aj svedkovia, pričom na niektoré iné skutočnosti týkajúce sa ich života si nepamätali, navyše obaja mali navštevovať základnú školu v Bratislave, kde boli po celý týždeň, takže sa podľa názoru súdu nemohli objektívne vyjadriť o neustálom napádaní poškodenej zo strany obžalovaného. Ako uvádzala poškodená aj svedkovia – deti obžalovaného, mal obžalovaný neprimerane reagovať či už verbálnym nadávaním poškodenej, alebo fyzickým napadnutím, prípadne rozbíjaním vecí v domácnosti, avšak takto reagovala aj poškodená vo vzťahu k obžalovanému, čo potvrdili svedkovia deti obžalovaného a poškodenej, podľa ktorých aj poškodená obžalovanému vulgárne nadávala, a z výpovede svedka N. B. vyplynulo, že mu opätovala facku alebo ho odstrčila, svedok uviedol, že aj hádky, ktoré medzi nimi vznikali nevyvolával len obžalovaný, ale aj poškodená. Syn obžalovaného uviedol, že matka bola v konfliktach verbálne výraznejšia, kdeže je komunikatívnejšia a vie argumentovať, načo mal obžalovaný následne reagovať agresívnym správaním. Z výpovedí svedkov A. B. a N. B. ako aj poškodenej vyplynulo, že poškodenej prekážalo, že obžalovaný bol lenivý, nemal záujem o rodinný život, mal robiť schválnosti. Zo zvukovej nahrávky, na ktorej je zaznamenaná komunikácia, resp. interakcia medzi poškodenou a obžalovaným, ktorú súd vypočul na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že poškodená bola „verbálne výraznejšia“, tak ako to viedol svedok N. B. voči obžalovanému, je preukázané, že sa voči obžalovanému správala vulgárne, s verbálnymi prejavmi agresivity, príkazmi, ponižovaním, teda spôsobom, aký sa kladie za vinu aj obžalovanému. Aj keď podľa vyjadrení poškodenej a svedkov A. B. a N. B. malo dochádzať zo strany obžalovaného k opakovanému agresívnemu správaniu voči poškodenej, ktorým jej mal spôsobiť aj zranenia po škrtení, modriny, zlomenú nohu, ktoré sú uvedené aj v obžalobe, avšak v konaní neboli tieto skutočnosti žiadnym objektívnym dôkazom preukázané – napr. lekárskou správou a tieto skutočnosti vyplývajú len z výpovede poškodenej a výpovedí svedkov – detí obžalovaného a poškodenej. Taktiež ublíženie poškodenej zlomením nohy nebolo preukázané objektívnym dôkazom a ani to, že jej ho mal spôsobiť obžalovaný tak ako to prezentuje poškodená, kdeže obžalovaný toto jej tvrdenie popiera, pričom k takému konaniu malo dôjsť asi v roku 2001, teda keď mali deti 5 -6 rokov, pričom svedok N. B. nebol ani priamym svedkom toho, ako mal obžalovaný poškodenej zlomiť nohu a teda informácie má len z počutia. Tiež nebolo preukázané tvrdenie svedkov a poškodenej, že museli viackrát volať políciu pre neprimerané správanie a konanie obžalovaného, nakoľko sa v spise nenachádza takýto doklad alebo správa. Násilné konanie obžalovaného, ktorého sa mal dopúšťať voči poškodenej, resp. že by mal rozbíjať a ničiť majetok, že poškodená musela prespávať na jej pracovisku tiež nebolo preukázané žiadnymi inými dôkazmi, napr. výpoveďami iných svedkov okrem poškodenej a A. B. a N. B., alebo objektívnymi dôkazmi, napr. vyhotovenými obrazovými snímkami, alebo záznamami z pracoviska a pod. Jediným objektívnym dôkazom, je záznam polície o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 22.10.2017

Správanie a konanie obžalovaného, ktoré sa mal dopúšťať od roku 1996 do októbra 2017, ktoré uvádza poškodená, resp. identicky svedkyňa A. B., a ktoré poškodená pociťovala ako týranie, keď obžalovaný odmietol stíšiť rádio pri ceste autom, neodviezol ich zo stanice, keď pricestovala s deťmi z L., rýchla jazda autom, nevhodné správanie so psom, nespokojnosť s tým, že bol lenivý, doma

ležal, nič nerobil, prípadne keď robil, tak bola nespokojná, znečistil trávnik pri rezaní polystyrénu, postriekal trávnik farbou, silno zhadzoval plechy zo strechy alebo neprerobil kúpeľňu, podľa názoru súdu nemožno považovať za prejavy týrania, ale o prejavy konfliktného spolužitia. Z dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že vo vzťahu obžalovaného a poškodenej bola vzájomná nespokojnosť s priebehom ich manželstva či už zo strany poškodenej, podľa ktorej bol obžalovaný lenivý, neschopný, zrejme nenapĺňal jej predstavy o manželstve a manželovi, ale aj zo strany obžalovaného, ktorý nebol schopný naplniť požiadavky, nároky a predstavy poškodenej, resp. odmietal rešpektovať jej príkazy, čím dochádzalo medzi nimi k hádkam, kriku, rozporom, ktoré ako uviedli svedkovia v niektorých prípadoch končili zo strany obžalovaného nielen verbálnymi, ale aj fyzickými útokmi. Avšak tieto útoky boli aj obojstranné a teda ako už bolo uvedené vyššie nebolo jednoznačne preukázané rozdelenie rolí – teda, že by mala jedna osoba nadvládu nad druhou. Ako vyplynulo z listinných dôkazov – výpisu z registra priestupkov, obžalovaný bol len v jednom prípade riešený v rámci priestupkového konania za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. za konanie, ku ktorému malo dôjsť 4.7.2017, kedy zavolala políciu dcéra A. B. a predmetom sporu mali byť peniaze, za čo bol napomenutý. Teda ani v tom to prípade, nenahlasovala konanie obžalovaného poškodená. Zo žiadneho iného dôkazu nevyplýva, že by poškodená za celý čas ich spolužitia oznamovala polícii nevhodné správanie a konanie obvineného, okrem privolania polície dňa 27.10.2017, čo vyvoláva pochybnosti o jeho neustálom agresívnom konaní. Ako vyplynulo z dokazovania na hlavnom pojednávaní, obžalovaný počas ich spolužitia podstatný čas pracoval v zahraničí na turnusy, kde sa zdržiaval 2 mesiace alebo aj dlhšie, teda sa nemohol pravidelne dopúšťať konania voči poškodenej, z výpovedí svedkov ani z obžaloby nevyplýva, kedy malo k jednotlivým útokom alebo prejavom správania obžalovaného dochádzať, pričom aj z výpovedí svedkov – detí obžalovaného a poškodenej vyplynulo, že tieto sa v útlom veku počas týždňa nezdržovali doma, keďže navštevovali školu v L. a v čase dospievania navštevovali strednú školu mimo bydliska a domov chodili na víkendy.

Ďalší svedkovia, ktorí boli na hlavnom pojednávaní vypočutí nepotvrdili konanie obžalovaného voči poškodenej. Svedkovia – súrodenci obžalovaného M. B. a B. J., ktorí síce nebývali s obžalovaným a poškodenou v jednej domácnosti, navštevovali sa veľmi málo, ale nepotvrdili, že by obžalovaný mal fyzicky ubližovať poškodenej. Svedok M. B. žil v bezprostrednej blízkosti obžalovaného a poškodenej, jeho bytovú jednotku a obžalovaného s poškodenou delila spoločná stena, mali spoločný dvor a teda sa stretávali, resp. mal obžalovaného a poškodenú v dohľade, pričom nevidel na poškodenej zranenia, ale potvrdil, že medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo k hádkam. Aj svedkyňa B. J. uviedla, že mala vedomosti o hádkach medzi obžalovaným a poškodenou, o ktorých jej hovoril obžalovaný, ktorý sa k nej chodil posťažovať na poškodenú, avšak ani ona pokiaľ navštevovala obžalovaného nevidela zničené veci v domácnosti jej brata a poškodená sa na správanie obžalovaného nestážovala. Obaja svedkovia zhodne uvádzali, že sa obžalovaný veľmi zmenil po tom ako začal žiť s poškodenou, ktorá mu zakazovala stretávať sa rodinou, nadávala na jeho rodinu, žiarlila a preto aj oni k nim prestali chodiť. Svedkovia nepotvrdili, že by na poškodenej videli nejaké zranenia. Súd si uvedomuje, že svedkovia M. B. a B. J. sú súrodenci obžalovaného, teda jeho blízkymi osobami, ktorých výpovede v prospech obžalovaného sa môžu javiť ako účelové, tendenčné, avšak na hlavnom pojednávaní bola vypočutá ako svedkyňa aj N. Q., bývalá družka brata obžalovaného M. B., ktorá vo vzťahu k obžalovanému nie je v žiadnom blízkom vzťahu a svedkyňa vypovedala zhodne ako M. B., B. J. a nakoniec aj obžalovaný o konaní a správaní sa obžalovaného voči poškodenej, resp. poškodenej voči obžalovanému. Svedkyňa uviedla, že ani ona nevidela, že by obžalovaný poškodenej fyzicky ubližoval, nevidela na nej žiadne zranenia, nepočula obžalovaného poškodenej nadávať, ale naopak potvrdila, že poškodená sa mala voči obžalovanému správať vulgárne, nadávať mu, prikazovať alebo zakazovať čo má robiť, zakazovala mu stretávať sa s nimi. Svedok M. J., ktorý bol zamestnávateľom obžalovaného ho hodnotil pozitívne, uviedol, že sa nikdy nesprával agresívne, naopak bol kľudný, rozvážny, pracovitý a problémy na pracovisku neriešil prejavmi agresie. Svedok sa síce nevedel vyjadriť k spolužitiu medzi obžalovaným a poškodenou, avšak uviedol svoju skúsenosť s poškodenou, keď sa prišla zaujímať do ich firmy, prečo prestali posilať výplatu obžalovaného na ich účet a na vyjadrenie, že to bolo na žiadosť obžalovaného sa mala poškodená vyjadriť, že si to s ním vybaví.

Znalci z odboru psychológia B. G. a E. B. J., H., J. vyšetrili obžalovaného nezávisle zhodne skonštatovali, že u obžalovaného nezistili dominantné prejavy agresivity, ale u neho dochádza v záťažových situáciách k impulzívnemu konaniu, ktoré sa môže vyznačovať verbálnou a brachiálnou agresivitou, avšak deje sa tak v afektívne náročných situáciách zvýšeného napätia, konfliktov, hádok, teda ako reakcia pri nadmernej interpersonálnej záťaži a táto agresivita má reaktívnu podobu smerom k poškodenej. Obaja znalci u obžalovaného zistili zníženú kapacitu pri zvládaní stresu, čo má dopad na jeho správanie, najmä voči poškodenej ako to uviedla B. G., že u obžalovaného dominuje negatívne emočné ladenie voči

poškodenej, ktoré determinované rozvráteným vzťahom, s konfliktogénnou interakciou a neschopnosťou riešiť a komunikovať problémy. Z posudkov znalcov vyplýva, že sa nejedná o typ predátora, vyznačujúci sa samovoľnou a samoúčelnou agresiou smerujúcou k dosiahnutiu moci nad iným, vrátane poškodenej s cieľom ublížiť a škodiť. E. B. J. uviedol, že konfliktovosť v manželstve obžalovaného a poškodenej je vysoká, čoho dôsledkom je reakcia na stres tak u poškodenej ako aj u obžalovaného, a u obžalovaného vedie k agresívnym impulzom a spolužitie s poškodenou u neho vyvolalo nárast úzkosti, prehlbovanie depresívnych znakov spojených so zlostinými rozladmi a správanie poškodenej vníma ako útočné, ktoré znižuje jeho hodnotu a ako príkorie. Ani jeden zo znalcov nezistil u obžalovaného prejavy duševného ochorenia alebo poruchy, čím vyvrátili tvrdenia poškodenej, resp. aj svedkyne A. B., že obžalovaný je psychopata, psychicky chorý človek.

Znalec E. B. J. sa v znaleckom posudku vyjadroval a opisoval znaky týranej osoby všeobecne a po preskúmaní spisového materiálu, výpovedí a vypočutí si nahrávky na USB kľúči, ktorý mu poskytol obžalovaný, a na ktorom je nahrávka interakcie obžalovaného a poškodenej v ich domácnosti, znalec uviedol, že výpoveď poškodenej nepotvrďuje predpoklad pre týranú osobu. Znalec uviedol, že za zásadný rozpor voči prítomnosti týrania s psychologického hľadiska považuje skutočnosť, že sa nevytvorila jednoznačná diferenciácia na rolu obeť a tyrana. Skutočnosti vyplývajúce zo spisu a vyjadrenia poškodenej sú v rozpore s týmto rozdelením rolí a nie je možné jednoznačne určiť kto je nadradený a podriadený a pokiaľ to nie je možné určiť, vzniká pochybnosť, že ide o mechanizmus týrania a s vysokou pravdepodobnosťou ide o iné typy konfliktných vzťahov manželstiev, ktoré však z psychologického hľadiska nie sú týraním.

Poškodená E. B. mala podľa obžaloby pociťovať konanie obžalovaného voči nej ako ťažké príkorie, ktoré spôsobilo následky vo forme neurotizácie jej osobnosti so stredne ťažkým stupňom depresie a psychické následky, v štruktúre jej osobnosti boli zistené dlhšie príznaky syndrómu týranej osoby. Súd s poukazom na uvedené skutočnosti a charakter trestného činu poškodenú na hlavnom pojednávaní vypočul ako obzvlášť zraniteľnú obeť v zmysle § 262a Trestného poriadku s využitím technického zariadenia na prenos zvuku, aby sa zabránilo vizuálnemu kontaktu poškodenej s obžalovaným a tým aj druhotnej viktimizácii poškodenej. Po výsluchu poškodenej na pojednávaní a po jeho odročení za účelom výsluchu ďalších svedkov, sa však poškodená opakovane dostavovala na pojednávania, dokonca zasahovala do výsluchu svedkov, musela byť upozornená, aby nekomentovala odpovede, resp. nerušila výsluch, ku všetkých výpovediam sa vyjadrovala a teda nemala problém sa opakovane stretávať s obžalovaným na hlavnom pojednávaní, z čoho možno usudzovať, že vizuálny kontakt s ním jej nespôsobuje psychické útrapy alebo inú psychotraumatizáciu, resp. depresie čo vyvoláva pochybnosti o následkoch konania obžalovaného na jej psychiku tak ako je to uvedené v obžalobe. Aj keď si súd uvedomuje, že z ust. Trestného poriadku vyplýva právo poškodeného sa zúčastňovať pojednávania, navrhovať dôkazy, klásť otázky, vyjadrovať sa k dôkazom, avšak s poukazom na skutkovú vetu obžaloby sa dá skôr predpokladať, že pokiaľ by mala mať poškodená následky z konania obžalovaného ako to uvádza obžaloba, poškodená by sa snažila obžalovanému vyhýbať, aby u nej nedošlo k nejakej druhotnej traumatizácii z jeho konania. Podľa názoru súdu stredne ťažký stupeň depresie a príznaky pre týranú osobu u poškodenej nevyplývajú ani z prejavov verbálnych prejavov poškodenej na zvukovej nahrávke, ktorú si vyhotovil obžalovaný ako dôkaz na svoju obranu. Aj znalec E. B. R. J., napriek tomu, že nevyšetрил poškodenú, avšak z dostupných podkladov získaných zo spisu uviedol, že u poškodenej nenachádza príznaky, ktorými sa vyznačuje týraná osoba.

Ako vyplynulo z dokazovania na hlavnom pojednávaní poškodená počas trvania manželstva s obžalovaným, sa nepokúsila uvedené prejavy násilného a neprimeraného konania obžalovaného voči nej riešiť, v manželstve s obžalovaným zotrvala a aj na otázku predsedu senátu, prečo nepodala žiadosť o rozvod manželstva uviedla, že sa nevydávala preto, aby sa rozvádzala. Z pripojených spisov Okresného súdu Levice bolo preukázané, že poškodená až po vykázaní obžalovaného z ich spoločného obydľia dňa 22.10.2017 a po podaní trestného oznámenia dňa 07.05.2019 podala na Okresný súd Levice návrh na vydanie neodkladného opatrenia vylúčenia obžalovaného z užívania ich spoločného rodinného domu v C., T. D. B. XX, ktorý návrh bol rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zamietnutý, avšak ako vyplynulo z výpovede obžalovaného tento sa napriek tomu do ich spoločného rodinného domu nedostane, pretože poškodená vymenila zámky na dverách a dokonca má obavy ísť si vziať svoje osobné veci, aby ho poškodená z niečoho neobvinila. Aj keď bol zamietnutý návrh na vydanie neodkladného opatrenia a o následne podanej žalobe proti obžalovanému o vylúčení z užívania rodinného domu, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve obžalovaného a poškodenej vo veci vedenej Okresný súdom Levice pod sp.zn. 16C/27/2019 nebolo doposiaľ rozhodnuté, poškodená dokonca zabraňuje obžalovanému vstup do rodinného domu, ktorého je vlastníkom aj obžalovaný

a zabraňuje mu v užívaní aj ich spoločného majetku. Napriek útrapám, ktoré mala poškodená pociťovať z konania obžalovaného počas celého manželstva, bol to obžalovaný, ktorý dňa 13.03.2020 podal návrh na rozvod manželstva, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn.6Pc 16/2020 zo dňa 09.09.2020 rozvedené, avšak poškodená proti rozsudku podala odvolanie, čo je pre súd nepochopiteľné, keďže poškodená mala pociťovať konanie a teda aj spolužitie s obžalovaným ako ťažké príkorie.

Keďže súd nevykonal dokazovanie znaleckými posudkom vypracovaným znalkyňou z odboru psychológia PhDr. L. na poškodenú, nakoľko podľa názoru súdu je procesne nepoužiteľný, nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že konanie obžalovaného malo spôsobiť poškodenej ťažké príkorie.

Súd s poukazom na vykonané dokazovanie má za to, že nemožno jednoznačne uskutočniť záver, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky žalovaného zločinu. Aj keď súd nepodceňuje domáce násilie v partnerských vzťahoch, ktoré zákon definuje ako vzťahy medzi blízkymi osobami, kedy často dochádza medzi manželmi alebo partnermi resp. blízkymi osobami ku konfliktom s určitými psychickými a fyzickými následkami, avšak ich intenzita nesmie prekročiť mieru opísanú v § 208 ods. 1 Tr. zákona. Na druhej strane je však nutné vziať do úvahy aj možnosti riešenia takýchto konfliktov v rámci sociálnych možností obetí. Aj v danom prípade poškodená mala možnosť počas spolužitia v manželstve s obžalovaným možnosť riešiť konflikty, resp. prejavy jeho konania a správania sa voči nej v rámci civilného konania – rozvodom manželstva s obžalovaným, hoci toto nikdy neurobila, alebo vyhľadať odbornú pomoc na riešenie problémov alebo pomoc iných blízkych osôb, pričom zo žiadneho dôkazu nevyplývalo, že by tak urobila, a naopak bol to obžalovaný, ktorý dvakrát podal návrh na rozvod ich manželstva, hoci ho následne vzal späť, kvôli deťom a až po podaní trestného oznámenia poškodenej v tomto konaní podal návrh na rozvod ich manželstva, ktoré bolo aj rozvedené, hoci poškodená mala aj v tomto prípade výhrady, dokonca proti rozsudku podala odvolanie, čo vyvoláva pochybnosti o prežívaní ťažkého príkoria zo spolužitia s obžalovaným.

Vzhľadom na uvedené pochybnosti a skutočnosti, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania súd nemal jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky predmetného zločinu a preto ho spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Trestného zákona oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom, ale išlo o konfliktné spolužitie poškodenej a obžalovaného

Poškodená si v priebehu hlavného pojednávania uplatnila voči obžalovanému nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za prežité príkorie, avšak nakoľko súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, poškodenú v zmysle § 288 odsek 3 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp.zn. 4T 138/2018.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu teba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Tr. por. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.